

In patria noastră liberă

Pe drumul electrificării țării

Sărbătorile mari sînt pentru poporul nostru prilej de trecere în revistă a cuceririlor și a succesorilor dobîndite în toate domeniile de activitate. Acum, la împlinirea a 10 ani de la eliberare, țara noastră se poate mîndri cu multe realizări de seamă, printre care la loc de cinste se numără și înfăptuirile în domeniul electrificării țării.

Lenin a arătat, în fața Academiei de Științe, în cuvîntările sale și în convorbirile pe care le-a avut cu specialiștii străini, ceea ce înțelege el prin electrificare. Concepția lui Lenin asupra electrificării a deschis în fața omenirii o viziune măreață: orase și sate inundate de lumină, uzine și fabrici într-o activitate înfrigurată, mii de ore cîștigăte pentru muncă din întunecimea zilelor de iarnă, țărani care au timp mai mult pentru muncă și pentru citit — pretutindeni sclavii electrici, care fără zgomot, rezezi, puternici, neleevind vreedată, topec fierul, arz cimentul și porțelanul, fabrică îngrășăminte chimice pentru cîmpuri, udă ogoarele etc.

După încetarea primului război mondial, în multe țări s-a pus problema electrificării. Mulți cercetători, oameni de știință, au atras atenția conducătorilor statelor respective asupra importanței deosebite pe care o poate avea electrificarea în viața popoarelor. Dar numai în U.R.S.S. s-a realizat electrificarea țării, deoarece numai acolo, interesele capitaliste fiind eliminate, izvoarele de energie, centralele electrice, apele, rețelele electrice de transport și de distribuție aparțin statului. Lenin a pus electrificarea la baza referinței țării. Este cunoscut planul de electrificare numit G.O.E.L.R.O., prezentat la cel de al VIII-lea Congres al Sovietelor din Rusia din 1920. În celelalte țări, acest plan a fost privit drept un proiect ce va rămîne numai pe hîrtie... o realizare imposibilă... o sperietoare și motiv de haz... o fantezie din domeniul imposibilităților.

Astăzi, planul G.O.E.L.R.O. și planurile cincele care au urmat au fost depășite. În U.R.S.S. se construiesc cele mai mari centrale hidroelectrice din lume. Realizările din U.R.S.S. ne arată calea pe care trebuie să-o urmăm și noi.

În țara noastră s-au găsit, în trecut, unii oameni de știință care și-au dat seama că mare bine poate aduce electrificarea în viața poporului aflat, pe atunci, într-o cruntă înăpoiere economică și culturală. Dar cuvîntul lor, planurile lor se izbeau de indiferența guvernelor.

În 1924 am avut prilejul să lucrez la legea Energiei, care impunea statului întocmirea unui program de electrificare a țării. Potrivit acestei legi, ar fi trebuit ca statul să construiască mari centrale hidroelectrice și centrale termoelectrice. Tot statul ar fi trebuit să construiască și rețeaua națională de transport și numai instalațiile de însemnătate secundară puteau fi concesionate. În 1925 au fost chemați experți străini ca să-și dea părerea asupra lucrărilor ce trebuiau executate în țară, după care lucrurile au rămas baltă.

Neîndîi posibil să conving pe conducătorii de atunci ai țării ca statul să ia pe seama sa înfăptuirea programului de electrificare, am strălucit să se realizeze cel puțin electrificarea parțială a nord-vestului Moldovei. Trebuia construit un baraj la Bicaz și un mare lac egalizator al

Prof. ing. DIMITRIE LEONIDA
Laureat al Premiului de Stat

Bistriței. Trebuia construită o fabrică de ciment la Bicaz, unde există cele mai bune materii prime din țară, trebuiau înființate întreprinderi electrochimice și electrotehnice etc. Toate acestea însă li s-au părut lucruri utopice guvernărilor de atunci.

În urma renunțării statului de a construi instalațiile de pe Bistrița, am căutat să obțin unele concesiuni cu ajutorul cărora să se înceapă lucrările de electrificare în nord-vestul Moldovei. Căile Ferate, de pildă, care erau interesate oricum în aceste lucrări de electrificare, s-au arătat dispuse să pună la dispoziție mijloacele materiale necesare. Atunci a început lupta pentru împiedicarea lucrărilor. S-a anulat concesiunea dată Căilor Ferate tocmai cînd, în urma studiilor pe teren și a proiectelor alcătuite, trebuia să înceapă lucrările. Pentru a face imposibilă executarea barajului, Consiliul Superior al Apeilor a declarat, în 1926, că lucrarea nu prezintă vreun folos pentru economia generală și a refuzat aplicarea legii apelor, care declara barajele și lucrările de acumulare ca lucrări de utilitate publică.

Doi ani mai tîrziu, legea Energiei din 1924, din care statul n-a îndeplinit nici una din obligații, a fost înlocuită cu o lege care împărțea țara în regiuni, pentru a fi concesionate capitaliștilor străini. Nici încercările de a crea o industrie electrotehnică n-au avut o soartă mai bună. Concurența străină ducea o luptă dură, luptă în care erau folosite mijloace din cele mai necorecte. De exemplu, se înființase o fabrică pentru lămpi incandescente. Tocmai cînd se ajunseser la rezultate bune, toată instalația fabricii a fost distrusă cu ciocanele. De ce? Acțiunile societății trecuseră în stăpînire concurenților din străinătate. Capitaliștii din țară — proprietari ai fabricii — au obținut mari câștiguri prin vânzarea acestor acțiuni; inginerii, tehnicienii și muncitorii angajați să lucreze în fabrică au fost concediați.

În felul acesta au fost zădărnice, pe atunci, străduirile de a ridica nivelul economic și social al țării prin electrificare, ele izbindu-se de interesele înguste ale păturilor conducătoare din acele vremuri și de concurența capitaliștilor străini.

Dar acum? Problema electrificării a preocupat P.M.R. încă de la Conferința Națională din 1945. În anii care au trecut de la 23 August 1944, poporul a sfîrșit vechea orînduire socială, a răsturnat puterea moșierilor și a capitaliștilor, a zmulș, pas cu pas, mijloacele economice din mîinile fabricanților și bancherilor. Țara s-a eliberat de dominația monopolurilor străine. Izvoarele de energie, centralele electrice și rețelele electrice au intrat în stăpînire statului. Fiind înlăturat interesul de grup, a devenit posibilă elaborarea unui vast plan de electrificare pe scară națională.

Ziua de 26 octombrie 1950 marchează o dată importantă în dezvoltarea economiei țării, în istoria tehnicii noastre. Este data cînd Planul de electrificare a țării noastre a fost adoptat în unanimitate în ședința plenară a C.C. al P.M.R.

Au trecut aproape patru ani de la adoptarea Planului de electrificare a țării. Este un termen foarte scurt, mai ales dacă ne gîndim că ar fi fost lucrări hidrolice care înainte ar fi necesitat zeci de ani de studii.

Oricine trece pe Valea Bistriței vede șantierul urias al hidrocentralei „V. I. Lenin”. În inima munților, tunelul prin care va trece apa înaltează necontenit. Barajul și lacul de acumulare de pe Bistrița vor fi cele mai mari din Europa, cu excepția celor din U.R.S.S.

Centrala termoelectrică de la Doicești a fost pusă în funcțiune încă din august 1952. De atunci ea furnizează energie electrică pentru regiunile București, Ploiești, Stalin, alimentează Capitala, industriile socialiste și exploatarea petroliferă. Tot în august 1952 a intrat în funcțiune, în inima Dobrogei, termocentrala Ovidiu, care furnizează energie electrică comunităților și industriei din regiune.

În primăvara anului 1953 a început să furnizeze energie electrică hidrocentrala de la Moroieni, care folosește căderea apelor Ialomiei. Anul acesta, în primăvară, a fost inaugurată centrala termoelectrică de la Singeorgiu de Pădure, cea mai mare construcție din Regiunea Autonomă Maghiară, proiectată în U.R.S.S., la nivelul tehnic cel mai ridicat, și montată cu sprijinul tehnicienilor sovietici. Recent a fost pusă în funcțiune o nouă mare termocentrală, care alimentează cu energie electrică o importantă regiune industrială din Moldova. De asemenea sînt în curs de construire și de montare și alte hidrocentrale și termocentrale.

În ultimii 5 ani, cantitatea de energie electrică produsă în R.P.R. a crescut cu mult și în ritm rapid; numai într-un singur an — 1953 — producția de energie electrică a crescut cu 17% față de anul precedent. O creștere bruscă în producerea energiei electrice va rezulta odată cu punerea în funcțiune a hidrocentralei „Vladimir Ilieci Lenin”.

Succese deosebite au fost obținute și în ceea ce privește electrificarea rurală. În anii 1950-1954 s-au electrificat mai multe sate decît în peste 70 de ani de guvernare burghezo-moșierească.

În anii din urmă a fost creată în țara noastră și a luat un mare avînt industria electrotehnică. Un exemplu îl constituie uzina „Electro-Putere”, care produce alternatoare, dinamuri, electromotoare mari și complicate, transformatori, locomotive electrice de mină etc. În anii puterii populare s-au înființat și s-au dezvoltat și alte fabrici electrotehnice: mari — „Clement Gottwald”, „Electro-Aparatură”, „Electro-Precizia”, „Electro-Instalații”. Anul trecut a fost construită, după proiecte executate în U.R.S.S., fabrica „Electrozolantului”.

Datele statistice ne arată că, în 1953, producția electrotehnică a fost cu 1303 la sută mai mare decît în 1948.

Poporul nostru — muncitorii, tehnicienii și inginerii, oamenii de știință — participă cu entuziasm la realizarea Planului de electrificare a țării. Ei văd cum înfăptuirea măreței opere de electrificare a țării contribuie la ridicarea nivelului de viață și de cultură al poporului.

Acum, cînd ne pregătăm să sărbătorim împlinirea a 10 ani de la eliberarea țării, putem privi cu încredere în viitor, pregătindu-ne pentru noi realizări pe drumul electrificării țării.

Ce e nou în Institutul nostru

In țara noastră, în anii puterii poporului, a luat ființă Institutul de Cercetări și Încercări de Materiale de Construcții.

Acest institut, din cele mai moderne, are sarcina de a veni în ajutorul fabricatorilor de materiale de construcție și al șantierelor de construcții, studînd în mod științific comportarea diverselor materiale de construcție.

De curînd, corespondenții voluntari de la acest institut au trimis redacției vești despre noile realizări obținute în ultima vreme.

O metodă rapidă de determinare a mărcii cimentului

Standardul actual prevede stabilirea mărcii cimentului abia după 28 de zile de la fabricarea lui. Colectivul nostru a stabilit, pe baza experienței sovietice, o metodă rapidă care permite determinarea rezistenței mecanice a cimentului în numai 28 de ore, metodă experimentală cu rezultate bune. (de la I. Covațiu).

Inlocuirea, în mortar, a varului gras cu argilă

După experiența sovietică, s-a studiat în Institutul nostru posibilitatea înlocuirii varului gras cu argilă în mortarele cu bază de ciment. Aplicarea acestei metode de lucru va duce la economii însemnate și la înființarea simitoare a prețului de cost.

Noi am terminat cu 20 de zile înainte de termen studiul acestei metode, reușind astfel să ne depășim în această direcție angajamentul luat în cinstea zilei de 23 August.

Pentru generalizarea experienței ne deplasăm pe șantierul de la Petrosani și pe alte șantiere (de la N. Mihail).

Vase din sticlă rezistente la foc

Pentru obținerea calităților speciale ale sticlei termorezistente se utilizează, de obicei, boraxul sau acidul boric.

Institutul a obținut prepararea sticlei fără bor și alcalii. În componența sticlei intră numai materia primă indigenă, ieftină. Această sticlă posedă o rezistență termică ridicată și o foarte bună rezistență chimică și electrică.

În prezent, la fabricile de sticlă din Tirnăveni și Mediaș a început să se producă vase de menaj și sticlărie de laborator, sub direcția îndrumare a Institutului nostru. (de la I. Spigler).

Se îmbunătățesc neîncetat condițiile de muncă

De puțină vreme s-a dat în folosință o nouă aripă a clădirii Institutului, în care s-au instalat, în condiții optime, laboratoarele sectoarelor Lemn, Metal, Piatră, Metrologie, cit și biblioteca tehnică, care numără peste 15.000 volume din toate ramurile de specialitate. În ultimul timp s-au obținut de asemenea și alte realizări ca: de pildă, înființarea stației de radiorificarea cu 35 difuzoare, crearea cantinei proprii a Institutului etc. (de la E. Brück).

Intr-o mină din Valea Jiului

Ing. C. BABALAU
directorul
întreprinderii carbonifere Lonca

În Valea Jiului găsești mulți muncitori care s-au legat cu patimă de meseria învîntată. Uneori, șirul anilor a împletit viața minerului cu cea a minei, iar într-un fel sau altul, povestea vieții lui este chiar povestea minei. Alături de acești oameni minunați am muncit și eu înainte de a urma cursurile Institutului de Mine. Ei m-au învățat meseria de miner și tot de la ei am aflat multe lucruri din viața de mizerie din trecut a minerilor din țara noastră.

În anul 1923, cînd criza economică măcina România burghezo-moșierească, capitaliștii au închis minele I și II din exploatarea carboniferă Lunea, pe motiv că deveniseră „neprofitabile”. Această înscădare, oricît i-ar fi scăpuit pe muncitori, cîștigul nu mai multimea lăcomia hărăpăreilor jefuitori ai poporului. Așa au fost aruncați în afara vieții și minele și minerii. În decembrie 1923, apele rezezi de pe Valea Cimpei și de pe Valea Arșului au năvălit pe suitori și au inundat complet galeriile, răvrîsindu-se peste gurile puțurilor. Mina în care trucidaseră din greu 2.500 de mineri era plină cu apă. Rămăși fără lucru, minerii umblau flămînzii pe ulițele Lunei și Cimpei. Spectrul mizeriei și al somajului înhalaua minerii în acea vreme orice perspectivă de a-și vinde forța vîguită de muncă, măcar pentru un cedru de piine. Mulți dintre ei au fost nevoiți să pibegească pe alte meleaguri, — în țară nu mai era loc pentru ei; unii au ajuns tocmăi în Franța, în minele de cărbune din Nord, la Pas de Calais. Aceasta era viața muncitorilor din Lunea și din toate exploatarea carbonifere din țara noastră cînd minele erau proprietatea capitaliștilor, cînd, în tot ce privea viața poporului, tăiau și spinzurau bancherii apusului...

„22 de ani au stat încremenite puțurile de la minele I și II din Lunea. Au venit anii eliberării, marea zi de 23 August. Poporul și-a luat soarta în mîinile lui, a devenit stăpîn pe roadele muncii sale. După naționalizare, cînd patria avea nevoie de tot mai mult cărbune pentru dezvoltarea industriei, minerii din Lunea, răspunzînd chemării partidului, au trecut la redeschiderea acestor mine. Lucrările de redeschidere au început în luna Iunie. Puțurile erau pline cu apă, mașinile de extracție — distruse, iar galeriile, umplute parțial cu cărbune, se surșeră. Minerii ca Nicolae Cărbăleanu, Sicoi Ion, Staulinger Aladar și zeci și zeci de alți mineri au muncit cu dîrzenie, au dat dovadă de un înalt patriotism, reușind să redeva viață minei — proprietate a întregului popor. Zile de-a rîndul, ei au evacuat apa din puț cu chibla, pînă au reusit în funcțiune pompele centrifugale.

În primele zile ale anului 1950, minerii din Lunea, ca și cei din celelalte bazine carbonifere din țară, au primit din Uniunea Sovietică mașini și utilaje noi, de înaltă productivitate: un compresor puternic, ventilatoare, trolii, perforatoare și ciocane de abataj, etc. — mașini și unelte care au ușurat munca minerilor, au făcut-o mai spornică. Și la mina I lucră-

rele de redeschidere s-au desfășurat într-un ritm rapid. Prin munca neobosită a minerilor, în frunte cu comunității, cele două mine de la Lunea au fost readuse la viață.

În minele noastre renăscute, condițiile de muncă și de viață ale minerilor se deosebesc de a de cer la pămînt de cele din trecut. Acum două decenii, minerilor li se puneau în mîini tirnăcopul ca să scormonească cărbunele — și roaba ca să-l transporte. Astăzi, peste tot în abataje, există numeroase cloace de abataj, cu care un miner poate țoca de 4 ori mai mult cărbune. Desprins din strat, cărbunele este lăpătat în scocuri sau benzi cu raclele care-l duc pînă în galeriile de transport; trenurile de vagoane acționate de locomotive electrice transportă cărbunele pînă la rampa puțului. Numai în ultimul an, la minele noastre de la Lunea au sosit numeroase mașini și utilaje: mașini de extracție, împingătoare de vagoane, vagoane, trolii, transportoare cu raclele, locomotive electrice, ventilatoare, perforatoare, ciocane de abataj etc.

Mecanizarea muncilor grele din subteran, organizarea temeinică a muncii, aplicarea metodelor de lucru sovietice au dat puțință minerilor de la Lunea să sporească producția de cărbune și, pe această bază, să-și mărească și cîștigurile.

Dacă pe vremea capitaliștilor accidentele și exploziile în mină se făceau lanț, astăzi, cînd minele sînt proprietate a întregului popor muncitor, există o grijă deosebită pentru protecția și securitatea muncii.

La Lunea, ca în toate minele din țară, s-a introdus „actul de armare și de puscare” pentru fiecare loc de muncă. Împotrăvirea lucrurilor de muncă cu aer curat se face cu ventilatoare de mare debit. Medicii de la cele 2 dispensare și fclericii de la cele 4 posturi sanitare de prim ajutor ale minelor se preocupă în permanență de sănătatea minerilor.

În locul cotoabelor întunecoase de altădată, în care se vestejea sănătatea minerilor și a familiilor lor, s-au construit, în anii puterii populare, blocuri cu apartamente spațioase, confortabile. Pînă în prezent, peste 200 apartamente au fost date în folosință minerilor de la întreprinderea noastră. În curînd, alte 200 familii de mineri se vor muta în blocurile ridicate în timpul din urmă. Aprovizionarea minerilor cu produse alimentare și textile se face prin cele trei magazine, în care se găsesc produse suficiente.

An de an crește numărul celor care își petrec concediul de odihnă la mare sau în cele mai frumoase stațiuni balneoclimaterice. Peste 2500 mineri numai de la întreprinderea carboniferă Lunea merg anual în concediu de odihnă la munte sau la mare.

La minele Lunea pulsează azi intens o viață nouă. În primii ani de după eliberarea partidului a spus că valea Jiului, ca și întreaga noastră țară, va cunoaște adînci prefaceri în bine — și ea le-a cunoscut într-adevăr! Valea plîngerii, a suferinței, a mizeriei și a foametei din trecut devine pe zi ce trece, prin munca harnică a minerilor, conduși de partid, o vale a bucuriei.

Bucuria noastră

Vreau să vă povestesc despre copii. Despre milioanele de copii ai patriei. Despre copilaria lor. Despre bucuria noastră.

Ecaterina Vigu, acară de la stația București-Tria, e fetică. Își privește înțepit cu acel suris de o nespusă duioșie, pe care numai Rafael știa să-i vrăjească pe pinze. În brațele ei Mariana stă cu ochii închiși. Matei Maria, sora, o ia încețos, o așează pe cîntar și exclamînd încîntată: „Tii! Asta sugă cit doi băieți!” — se îndreaptă cu ea spre salonul copiilor. Ecaterina își îmbracă în vestibul capotul înflorat și iese în urma lor. Sora a intrat pe o ușă și a dispărut. Dar print-un perete de cristal, Ecaterina o vede intrînd în salonul celor mici. Marianel i se face toaletă, apoi e culcată în pătutul ei alb ca zăpada, cu perdeluțe transparenți. Obiectele sînt trase. E liniște. Zece micuți, culcați în zece pătuturi ca din povești, își dorm somnul lor dulce, întîrîtor.

— Cit e de frumos! — șoptește îmbujorată muncitoarea Mița Soare. Stă și ea în fața peretelui de cristal, lîngă Ecaterina, admirîndu-și flăcăul cu ochi albaștri și părul castaniu, adormit în vecinătatea Marianei. Numai boxele de sticlă, ce înconjoară pătutul din trei părți, îi despart.

Nimeni — afară de medic și scriitor — nu are voie să intre în această scîlpătoare împărăție a noilor năsuți. Dar prin peretele de cristal, tînerle mame văd tot ce se petrece acolo. Iar acolo, în saloanele micilor oaspeți ai maternității de pe strada Polizu, se petrece ceea ce noi numim așit de simplu: grijă pentru om.

— Cifra mortalității mamelor? Eugenia Mateescu, directoarea maternității e vădit intrigată de întrebarea mea. Zero, tovarășe, ze-ro! Mă privește cu un ușor reproș, spunîndu-mi parca: „Ai vrut cifră? Pofim cifră!” Apoi mă ia de braț: Haide mai bine la etajul doi, să-i vezi pe „imaturii”.

Aceleași scări de marmură albă, aceleași holuri luminoase, cu pereți de culoarea cerului, aceeași curățenie sculptoare. Și liniște. O liniște binefăcătoare care te convinge fără multe explicații că cei mai tineri cetățeni ai patriei au tot ce le trebuie și se simt bine aici.

Din nou un perete de cristal, pătutul albe cu perdeluțe, boxe de sticlă. Dar pe lîngă ele se mai văd fel de fel de aparate: incubatoare electrice, instalații cu biuț, tuburi de oxigen. Aici e lumea micilor neastîmpărați ai vieții, ce n-au ajuns nici

de PETRE DRAGOS

la două kilograme și jumătate, de grăbiți ce erau să vadă lumina zilei. Ei n-au putere, nu știu să sugă și uneori nici să respire. Pentru viața lor, aici se duce o bătălie uriașă. În halatul ei sculptor, cu masca de tifon pe față, Olaru Leontina — una din surorii — îndeplinește cu precizie de ceașornic toate poruncile medicului. Fiecare clipă contează. În timp ce unuia îi picură cu pipeta lapte în nări, altul s-a învinetit. Oaxigen, repede! Sora îi face respirație artificială. Inceț, micuțul își revine. O injecție. Gata. Dincoace de peretele de cristal, o mamă răsufliă adînc. Ei vine s-o îmbrățișeze pe Leontina Olaru. Dar aceasta s-a și repezit în colțul opus, la un incubator. N-a scăzut temperatura? Nu, n-a scăzut. Dar o biuță în plus nu strică. Așa. Acum să-i facem micuței ăstia o baie caldă. Cit e ceasul? Patru? Atunci, întii aerounicina.

Acum de ce nu întreb de mortalitate? — aud lîngă mine glasul directoarei. Altfel, din o gust de imatur, optzeci și cinci se prăpădeau. Cifra nu s-a schimbat. În rapoartele noastre tot ea se rubicază. Numai că... a trecut din fabrica vieților pierdute, în cea a vieților salvate!

Viață salvată! Cit sună de minunat aceste două cuvînturi într-o vreme în care viața însăși — viața primejdioasă a omenirii — a devenit obiect de luptă a sute de milioane de oameni. Noi știm ce e viața. De zece ani o trăim din plin. Și am învățat să-i apărăm fiecă mîlădiță.

În curtea însoțită a căminului se petrece ceva neobișnuit. Inghesuindu-se unul într-altul cu trușoarele lor bronzate, copiii s-au strîns în jurul lui Ionică Roman, un băiețel slăbuț din grupa mare. În-o groapă de lîngă gard, Ionică a găsit un arici strîns ghem. Nu voia să-și arate țepii nici în rușul capului. La propunerea educatoarelor, copiii l-au așezat atunci pe o scîndurică și au început să-i cînte:

„Vine ariciul pe cărare,
hei, zori mai ești,
Plin de țepi e pe spinare,
hei, țepos mai ești...”

Au cîntat de a răsunat dealul Cotroceniului. Acum au amuțit și așteaptă să se îndure încăpăținatul de pe scîndură. Dar uite, uite! Fără veste, ariciul se ridică, își scoate țepii și, în mijlocul bucuriei generale ce se dezlănțuie, coboară țanțos de

pe scîndurică. Copiii chiuie, aplaudă, sar în sus. Ochii le strălucesc ca diamantul. Neiu Căldăraru, un puști blond și pistruiat, care vrea să se facă pilot, și Schwartz Marian, vitorul inginer constructor, cu ochii mari, căprui, se iau la trîntă de bucurie. Paula Leon, o moșligoacă durdule, lunsă și scurt, se repede la mine și mă strînge tare, chiuind. Cezar Pășat, un citră a cărui gurită nu țea o clipă, imită în patru labe mersul eroului zilei. Educatoarea rid și se bucură împreună cu tot căminul. Tot căminul? Vorba vine. Nu e decît jumătate. Căci cei de aici abia s-au reintors din colonia lor de la Valea Mare, iar ceilalți abia au plecat acolo. Așa e noi. Totul pentru copii, totul pentru sănătatea și fericirea lor.

Mă las purtat de gînduri. Unde sint copiii cu ochii științ de foame, copiii vagabonți și cerșetori? Unde sint copiii ce nu știu să scrie? Unde sint copiii înțepiați în casă și legați cu piciorul de o cit?

Ariciul, profitînd de iureșul bucuriei lor, o șterge discret pe sub căprătura din gard. Nu-i nimic. E timpul. La baie, copii! Trușoarele încălțate se desată în bătaia căldură a dușurilor făcute pe măsura lor, mîini grijului săpunesc de zor căpșoarele. Sușoțete frunzișul uriașului parc. O fetică de vreo zece ani bea apă dintr-o gură de cîșmea și se repede înapoi la baschet. Codifele și cravata roșie îi flutură în zbor. — Cum îți spune? — Nae Elena. Acasă îmi spune Nuți. — A cui ești? — A lui Nae Tudor. Tata e Cazanșiu — adică nu mai e. Acum e referent tehnic. E plecat în Ungaria să arate cum facem noi cuptoarele de ciment și să se uite cum le fac ei.

Fetița a zbughit-o. De departe, dinspre bazinul cel mare, răsună o hărmălaie de voci. Mă apropiu. Concursul de înot în cinstea marii aniversări e în toi. Concurusul de înot? Da. Dar și de bucurie.

În fața mea stă unul din campioni inoțului. Ride. Are ochii căprui, părul ud și-l cheamă Nicolae Beneș.

— Tata? Frîmțită cora la „Steagul Roșu”.

— Cîți ani ai? — Nouă. Dintr-un salt, se și află iar în bazin, împrăștiînd stropi de apă.

La intrarea în palat, de o parte și de alta, pe două scînelor, stau cei de gardă. Două moșligoace cu banderoli albaștri. Un băiețuș cu părul castaniu și o fetișcană blondă, cu ochii verzi. Pășez foarte „în-

Aici sint fete mai mari, școlărițe. Unele deșlegă rebursii, altele discută, altele cîntă. Un grup așezat pe iarbă cîntă „Fricel de floare albastră”. Printre ele e și Ri-Suc-Cea. Se uită la prietena ei, Maria, fiica ceteristului Buză Floarea, și ride. Ochii ei oblici, negri ca tăciunile, strălucesc. În păr poartă o fundă roșie. Fetele-i spun Ricsuța. Și toată lumea o iubește. Poate că dragostea asta, a tuturor, înlocuiește într-un fel dragostea părinților uciși în Coreea de cetrotiporii americani.

— Mihaela! strigă o fată, chemînd o puștoaică grășună de vreo șase ani. Hai — măș peșnele odată poezia cu psărică. Mihaela Colomeski se codește. Dar nu mult. „Psărică albă-n cioc, subțirică la mijloc...”

Glasul ei răsună ca un clopoțel. Cînd termină, fetele o aplaudă încîntate. — Mihaela, cine te-a învățat poezia asta? Mihaela se uită la Ri-Suc-Cea. Zîmbește. — Ri! Frumoasă amintire, spitalul de copii.

Totul pentru copii, totul pentru fericirea lor! Maternități și case de nașteri, creșe și grădinițe, teatre de păpuși și parcuri umbrasoare, solarii și biblioteci, splendide palate ale pionierilor, reviste, zăzile, emisuni la radio, mii de scoli noi și milioane de cărți noi. Toate sint pentru copii, pentru bucuria lor.

Poșete frunzele bătrînilor plătani a căror umbră învîlăie regi și prinți. Tremură pe cărări pete aurii de soare. Măret se iese înălță coronele castanilor, se leagănă ciorchinii transdrării ai salcîmilor sălbatici. Sușoțete frunzișul uriașului parc. O fetică de vreo zece ani bea apă dintr-o gură de cîșmea și se repede înapoi la baschet. Codifele și cravata roșie îi flutură în zbor. — Cum îți spune? — Nae Elena. Acasă îmi spune Nuți. — A cui ești? — A lui Nae Tudor. Tata e Cazanșiu — adică nu mai e. Acum e referent tehnic. E plecat în Ungaria să arate cum facem noi cuptoarele de ciment și să se uite cum le fac ei.

Fetița a zbughit-o. De departe, dinspre bazinul cel mare, răsună o hărmălaie de voci. Mă apropiu. Concursul de înot în cinstea marii aniversări e în toi. Concurusul de înot? Da. Dar și de bucurie.

În fața mea stă unul din campioni inoțului. Ride. Are ochii căprui, părul ud și-l cheamă Nicolae Beneș.

— Tata? Frîmțită cora la „Steagul Roșu”.

— Cîți ani ai? — Nouă. Dintr-un salt, se și află iar în bazin, împrăștiînd stropi de apă.

La intrarea în palat, de o parte și de alta, pe două scînelor, stau cei de gardă. Două moșligoace cu banderoli albaștri. Un băiețuș cu părul castaniu și o fetișcană blondă, cu ochii verzi. Pășez foarte „în-

fiți” ordinea și liniștea din fața palatului, dar pentru o clipă privirea ochilor mari, luminoși, dar a fost anul trecut, după a șaptea. Asta nu m-a lăsat mama. Se temea să nu mă înec. Oof, mamele!

Zîmbește fără să-și ia ochii de la lucru. — Atunci, m-am sfătuit cu tata. Tata e zidar. Și am hotărît așa: fac liceul, intru la facultatea de electrotehnică și pînă la urmă tot pe vas am să ajung. Acum sint într-o nouă. E nițel ocolit, dar nu strică. Am să fiu mai calificat...

Aceasta e copilaria copiilor nostri. Așa pășesc ei spre adolescență, spre maturitate, spre viitor. Gheorghe Valeriu nu are decît 15 ani. Dar de trei ani e membru al cercului de navo-modele și umblă în palatul bucuriei și al frumuseții ca la el acasă. E palatul lui. Tot aici, în același palat și chiar în același cerc s-a jucat, a visat și a construit și utemistul Constantin Nădejde care peste cîteva zile va pleca spre Moscova ca să studieze arhitectura viitorului, arhitectura epocii comunismului.

Multe am avut de spus și multe nu v-am spus în acest răvas. Nu-mi îngăduie spațiul. As fi vrut să mărt

Decada manifestărilor culturale

Note bibliografice

Maria Banuş — „Despre pământ“ (poem)

Ca orice adevărată operă de artă, poemul Mariei Banuş „Despre pământ“ — apărut în volum cu prilejul Decadei — a adus în literatura noastră ceva nou, proaspăt, original. Ascultând cea mai arzătoare comandă socială a acestor ani, poeta s-a ales o temă pasionantă: lupta pentru ridicarea agriculturii — aspect central al aplicării hotărârilor plenare din august a C.C. al P.M.R. Preţios şi bogat filon de inspiraţie — precum se vedeşte. Aci e mineru destul şi pentru mulţi alţi scriitori.

Încă viu, viclean şi periculos, care refuză să renunţe la răul pierdut, domnul Fost este adus în sala consfăţuirii. Invincibilitatea noului este afirmată cu patos, cu căldură. Nouă e însăşi rezonanţa cuvintului pământ, rostit în această sală. Nouă este perspectiva acestor ţărani care discută despre ierovizare, critică ironic pe birocrataşi „şi pe năvălitori proprii-supăraşi“.

Ştiri din ţară

Correspondenţii „Scintei“ transmit:

● În regiunea Galaţi s-au organizat bazele ale cărţii în oraşele Galaţi, Brăila, Tulcea, Sulina şi Măcin. Există de asemenea baze în întreprinderi mari. Au fost organizate standuri de cărţi în comunele Pechea, Independenţa şi Frumuşa din raionul Galaţi, Cudalbi, Folteşti şi Băleni, raionul Bujor, ş.a.

IN EDITURA DE STAT PENTRU LITERATURĂ POLITICĂ a apărut în broşură:

Proiectul Statutului modificat al Partidului Muncitoresc Român

A apărut: Lupta de clasă

Organ teoretic şi politic al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român

SERIA A V-a, ANUL XXXIV, Nr. 8 AUGUST 1954

SUMAR: Comunicat despre şedinţa plenară a C.C. al P.M.R. din 2 august 1954. Către toate comitetele raionale, oraşene şi regionale ale partidului. Proiectul Statutului modificat al Partidului Muncitoresc Român

Editorial: Zece ani de la eliberarea patriei.

A. Radu-Cernea: Transformarea României într-o ţară industrial-agrară în anii regimului de democraţie populară

N. Teşa: Ajutorul fratresc şi multilateral al Uniunii Sovietice, factor hotărâtor în opera de construire a socialismului în R.P.R.

V. Nichita: Înflorirea culturii naţionale în Republica Populară Română

M. Gherman: Ridicarea bunei-stări a poporului, legea supremă a activităţii statului de democraţie populară

F. Păcuraru: Restabilirea păcii în Indochina, o mare biruinţă a forţelor păcii

DIN EXPERIENŢA MUNCII DE PARTID

Gh. Codru, Al. Lucaci, V. Pălăceanu: Despre munca organizaţiei de partid Galaţi pentru organizarea de noi întovăşiri agricole

CRITICĂ ŞI BIBLIOGRAFIE

D. Lazăr: Un îndrumar preţios în desfăşurarea muncii politice de masă (despre „Carnetul agitatorului“)

Mihai Beniuc: „Mărul de lângă drum“ (versuri)

Volumul „Mărul de lângă drum“ reuneste cele mai proaspete roade poetice ale lui M. Beniuc. Partea cea mai însemnată a volumului o deţin poeziile ce cîntă munca şi lupta comună a constructorilor vieţii noastre noi, hotărârea poporului eliberat de a strivi cu braţ neîndurător pe toţi duşmanii fericiţilor sale; dar nu lipsesc nici cîntecele suavelor emiilor, versurile „cîtă dură e viaţa“, reflectînd unor şi cîtă înfrînare în fel specific, aspecte ale prefacerilor măreţe ale epocii noastre.

muncitoare/Şi de gîta strămoşască/Nu-i putere pe sub soare/Cîndva să mă despărţescă“.

Ieri, în Capitală

După amiază, în sala cinematografului „Patria“, a fost prezentat, în cadrul Festivalului filmului românesc şi sovietic, filmul românesc „Nepoţii Gornistului“, seria I-a.

Cu acest prilej a vorbit Marieta Sadova, maestrul emeri al artei din R.P.R., laureată a Premiului de Stat.

În hola teatrului Comedia din Capitală s-a deschis o expoziţie oglindind realizările Teatrului Naţional „I. L. Caragiale“ în ultimul deceniu. Expoziţia poate fi vizitată zilnic între orele 9-14 şi 17-19.

În sala Dalles Filarmonica de Stat din Bucureşti a dat un concert de muzică de cameră. În introducerea programului s-a executat Trio pentru vioară, violoncel şi pian de N. Buicliu, interpretat de Henri Brendler, Serafim Antropov şi Ion Filonescu. În continuare, Radu Aldulescu şi Dagobert Buchholz au executat Balada pentru violoncel şi pian de G. Enacovici, Pastorală şi Joc pentru violoncel şi pian de V. Jianu. În încheiere, programul a cuprins zece cîntece pe versuri populare de Hilda Jereca. Solişti: Mircea Buciu, Zenaida Pali, Lola Gălaşanu şi Victor Popovici. Acompaniamentul la pian a fost susţinut de compozitoare.

Spectacolele de azi

Îată cîteva din spectacolele teatrale şi muzicale ce vor fi prezentate în cadrul Decadei manifestărilor culturale în cîntec zilei de 23 August.

● La Teatrul de operă şi balet al R.P.R., ansamblul Operei Romine din Cluj, care se află în turneu în Capitală, prezintă în premieră „Povestea ţapului“ de M. Eisikovici.

● Un concert simfonic dat de Orchestra Filarmonică de Stat din Bucureşti — dirijor Constantin Silvestri — va avea loc în grădina „Boema“ din str. C. A. Rosetti nr. 4-6. Programul cuprinde patru dansuri de Leon Klepper, „Pe plaiuri moldovene“ de Viorel Dobos şi Simfonia I-a de Ion Dumitrescu.

● Ansamblul C.C.S. prezintă un program de cîntece şi dansuri în Parcul de Cultură şi Sport „23 August“. Printre lucrările din acest program se numără: „Cîntecul patriei mele“ de Constantin Pallade, „Cantaeta eliberării“ de Radu Drăgan, fragment din „Cantaeta pădurilor“ de D. Şostakovici, dansul „Vizita colectivităţii romîni în U.R.S.S.“ cu muzica de N. Patrichi.

● Un spectacol de estradă va fi dat de echipa artistică a C.C.A. în Parcul de Cultură şi Odihnă „I. V. Stalin“.

● În grădina de vară din str. Doamnei, nr. 9, Teatrul Tănăraş prezintă spectacolul „Umor pe sfîr“.

Spectacolele

Succesele economiei naţionale a R. D. Germane şi R. P. Mongole

BERLIN 14 (Agerpres). — A.D.N. transmite comunicatul Direcţiei centrale de statistică de pe lângă Comisia de Stat a Planificării a R. D. Germane cu privire la rezultatele îndeplinirii planului economiei naţionale pe cel de al doilea trimestru al anului 1954.

Planul producţiei industriale a R.D. Germane a fost îndeplinit în proporţie de 100,5%. În cel de al doilea trimestru al anului 1954, volumul producţiei a crescut cu 12,5% în comparaţie cu perioada corespunzătoare a anului trecut.

Volumul comerţului exterior şi interior a crescut în cel de al doilea trimestru al anului 1954 cu 48%, faţă de aceeaşi perioadă a anului 1953. Comerţul cu Germania occidentală s-a mărit de trei ori faţă de cel de al doilea trimestru al anului 1953.

În cel de al doilea trimestru al anului 1954 s-a îmbunătăţit aprovizionarea populaţiei cu produse alimentare şi mărfuri de larg consum.

ULAN BATOR 14 (Agerpres). — TASS

Ziarele din 13 august publică comunicatul Comisiei de Stat a Planificării de pe lângă Consiliul de Miniştri al Republicii Populare Mongole cu privire la rezultatele îndeplinirii planului de stat pentru dezvoltarea economiei naţionale a R. P. Mongole pe primul semestru al anului 1954.

Datele citate în comunicat dovedesc dezvoltarea continuă a creşterii animalelor — principala ramură a economiei naţionale a republicii.

Volumul producţiei industriale a crescut în primul semestru cu 12,9% în comparaţie cu perioada corespunzătoare a anului trecut. În primul semestru al anului 1954, Partidul Popular Revoluţionar Mongol şi guvernul au înfăptuit o serie de măsuri importante, îndreptate spre ridicarea bunăstării materiale a oamenilor muncii.

TELEGRAMA

Tovarăşului NAM IR

Ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Democratice Coreene

Cu ocazia aniversării a 9 ani de la eliberarea Coreei de către glorioasa Armată Sovietică, vă rog să primiţi, tovarăşe ministru, sincere felicitări.

Poporul român urează poporului coreean succese depline în opera de refacere şi restabilire a unităţii patriei sale şi în lupta pentru apărarea păcii în fruntea căreia se află marea Uniune Sovietică.

Ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Romine SIMION BUGHICI

Declaraţia Partidului Comunist din S. U. A.

NEW YORK 14 (Agerpres). — TASS Partidul Comunist din S.U.A. a dat publicităţii o declaraţie cu privire la votul senatului în problema punerii în afara legii a partidului comunist.

Votul exprimat în senat la 12 august cu scopul de a pune partidul comunist în afara legii şi de a submina sindicatul — se spune în declaraţie — reprezintă un amestec ilegal de mcarthism şi politicianism cinic în anul alegerilor... Acest proiect de lege, strecurat fără a fi examinat şi fără adevărate dezbateri cu ajutorul unor propuneri incomplete făcute în pripă, este iraţional şi neconstituţional. Acest proiect de lege reprezintă o încercare de a strecura un mijloc, odios muncitorilor, de subminare a sindicatelor sub masca hitleristă a luptei împotriva comunismului.

Oamenii muncii organizaţi şi opinia publică liberală trebuie să declare Congresului şi preşedintelui protestul lor împotriva acestui mare pas spre fascism... Partidul comunist cheamă la respingerea acestui proiect de lege. „Partidul comunist — se spune în declaraţie — se va uni cu oamenii muncii organizaţi şi cu toţi americanii iubitori de libertate pentru a protesta împotriva acestui proiect de lege în Congres, în instanţele judecătoreşti şi în faţa întregii opinii publice“.

Recepţia oferită de Ho Şi Min în cîntecul primului grup al Comisiei Internaţionale de supraveghere şi control în ţările Indochinei

ŞANHAI 14 (Agerpres). — După cum transmite Agenţia Vietnameză de Informaţii, la 12 august Ho Şi Min, preşedintele Republicii Democratice Vietnam, a oferit o recepţie în cîntecul primului grup al Comisiei Internaţionale de supraveghere şi control în ţările Indochinei. La recepţie au participat Fam Van Dong, vicepreşedintele al Consiliului de Miniştri şi ministrul ad-interim al Afacerilor Externe; generalul Vo Nguyen Giap, comandantul suprem al Armatei Populare Vietnameze şi ministrul al Apărării; Ta Kuang Bui, locţiitor al ministrului Apărării; generalul Van Tien Dung, şeful delegaţiei Comandamentului suprem al Armatei Populare Vietnameze în Comisia mixtă de supraveghere şi control în Vietnam şi alţii.

francez şi toate părţile interesate vor asigura de asemenea în mod sincer îndeplinirea acordului de armistiţiu.

Preşedintele Ho Şi Min a subliniat că în faţa Comisiei Internaţionale stă o sarcină complexă şi grea. Totuşi, poporul vietnamez şi guvernul Republicii Democratice Vietnam sînt ferm convinşi că, îndeplinind hotărârile conferinţei de la Geneva şi declaraţia de încheiere şi bazându-se pe principiul egalităţii, echităţii, al colaborării strînse şi al ajutorului dat de părţile interesate, Comisia Internaţională de supraveghere şi control îşi va îndeplini fără îndoială sarcina. Poporul vietnamez şi guvernul Republicii Democratice Vietnam, a spus Ho Şi Min, îşi oferă colaborarea şi ajutorul lor cel mai sincer Comisiei Internaţionale de supraveghere şi control în ţările Indochinei.

În numele poporului vietnamez şi guvernului Republicii Democratice Vietnam, preşedintele Ho Şi Min a salutat primul grup al Comisiei Internaţionale de supraveghere şi control în ţările Indochinei. Guvernul popular şi Armata Populară a Republicii Democratice Vietnam — a spus preşedintele Ho Şi Min — promită să respecte şi să îndeplinească întocmai acordul de la Geneva. Sperăm că guvernul francez şi toate părţile interesate vor asigura de asemenea în mod sincer îndeplinirea acordului de armistiţiu.

În faţa Comisiei Internaţionale stă o sarcină complexă şi grea. Totuşi, poporul vietnamez şi guvernul Republicii Democratice Vietnam sînt ferm convinşi că, îndeplinind hotărârile conferinţei de la Geneva şi declaraţia de încheiere şi bazându-se pe principiul egalităţii, echităţii, al colaborării strînse şi al ajutorului dat de părţile interesate, Comisia Internaţională de supraveghere şi control îşi va îndeplini fără îndoială sarcina. Poporul vietnamez şi guvernul Republicii Democratice Vietnam, a spus Ho Şi Min, îşi oferă colaborarea şi ajutorul lor cel mai sincer Comisiei Internaţionale de supraveghere şi control în ţările Indochinei.

Guvernul popular şi Armata Populară a Republicii Democratice Vietnam — a spus preşedintele Ho Şi Min — promită să respecte şi să îndeplinească întocmai acordul de la Geneva. Sperăm că guvernul francez şi toate părţile interesate vor asigura de asemenea în mod sincer îndeplinirea acordului de armistiţiu.

În faţa Comisiei Internaţionale stă o sarcină complexă şi grea. Totuşi, poporul vietnamez şi guvernul Republicii Democratice Vietnam sînt ferm convinşi că, îndeplinind hotărârile conferinţei de la Geneva şi declaraţia de încheiere şi bazându-se pe principiul egalităţii, echităţii, al colaborării strînse şi al ajutorului dat de părţile interesate, Comisia Internaţională de supraveghere şi control îşi va îndeplini fără îndoială sarcina. Poporul vietnamez şi guvernul Republicii Democratice Vietnam, a spus Ho Şi Min, îşi oferă colaborarea şi ajutorul lor cel mai sincer Comisiei Internaţionale de supraveghere şi control în ţările Indochinei.

Aplicarea acordului de armistiţiu în Vietnam

PEKIN 14 (Agerpres). — Agenţia Vietnameză de Informaţii anunţă că în ultimele două săptămîni forţele Uniunii Franceze s-au retras din oraşele din delta Fluviului Roşu, în conformitate cu acordul de armistiţiu. La 28 iulie, forţele franceze au evacuat oraşul Lucnam; la 31 iulie, au evacuat oraşul Vinhyan; la 1 august, au evacuat Monay; la 3 august, au evacuat localităţile Sontay şi Fucien; la 4 august,

francezii s-au retras de la Fulangtuond; la 5 august — de la Hungyen, iar la 8 august — de la Ningiang.

Politica guvernului democratic faţă de regiunile recent eliberate a fost anunţată populaţiei şi este înfăptuită cu stricteţe în oraşele în care comitetele populare administrative au luat măsurile necesare pentru normalizarea vieţii cetăţenilor.

Politica guvernului democratic faţă de regiunile recent eliberate a fost anunţată populaţiei şi este înfăptuită cu stricteţe în oraşele în care comitetele populare administrative au luat măsurile necesare pentru normalizarea vieţii cetăţenilor.

Arabia Saudită a renunţat la „ajutorul“ american

WASHINGTON 14 (Agerpres). — Agenţia France Presse relatează că Arabia Saudită a renunţat la „ajutorul“ american care-i era furnizat din 1952 în cadrul „programului de ajutorare a străinătăţii“. Acesta măsură a fost luată deoarece guvernul

Arabiei Saudite intenţionează să finanţeze prin mijloace proprii dezvoltarea ţării. Misiunea americană trimisă în Arabia Saudită din partea administraţiei „ajutorului pentru străinătate“ urmează să fie rechemată în curînd.

Cheltuielile S.U.A. pentru pregătiri agresive

WASHINGTON 14 (Agerpres). — TASS Congresul S.U.A. a adoptat şi a înaintat Casei Albe proiectul de lege care permite guvernului să cheltuiască în cursul exerciţiului financiar 1955 suma de 3.054.000.000 dolari în cadrul aşa-numitului „program al securităţii mutuale“, adică pentru înarmarea aliaţilor şi partenerilor S.U.A. care au aderat la alianţele şi blocurile militare. Peste 2.793 milioane de dolari din această sumă se alocă pentru scopuri militare directe, printre care peste 1,5 miliarde dolari pentru zona Extremului Orient. Proiectul de lege cuprinde o clauză care permite preşedintelui S.U.A. să exercite presiuni asupra guvernelor Franţei şi Italiei în scopul asigurării ra-

conţinutul acestei scrisori. Guvernul Republicii Democratice Germane a cerut înaltului comisar al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste în Germania să transmită guvernului Statelor Unite ale Americii grămîzul răspuns.

„Guvernul Republicii Democratice Germane confirmă primirea propunerii dvs. de a încredinţa Ligii Societăţilor de Cruce Roşie înfăptuirea măsurilor de organizare a ajutorării populaţiei din regiunile Republicii Democratice Germane care au suferit de pe urma inundaţiilor.

„Guvernul Republicii Democratice Germane împuterniceşte Comitetul Central al Societăţii de Cruce Roşie din Dresda ca împreună cu reprezentanţii Ligii Societăţilor de Cruce Roşie să elaboreze într-un termen scurt propuneri referitoare la formele de acordare a ajutorului şi la măsurile organizatorice legate de acesta.

Un comunicat al Departamentului presei de pe lângă primul ministru al R. D. Germane

BERLIN 14 (Agerpres). — Agenţia A.D.N. transmite comunicatul Departamentului de pe lângă primul ministru al R. D. Germane în care se

Un comunicat al Departamentului presei de pe lângă primul ministru al R. D. Germane

conţinutul acestei scrisori. Guvernul Republicii Democratice Germane a cerut înaltului comisar al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste în Germania să transmită guvernului Statelor Unite ale Americii grămîzul răspuns.

„Guvernul Republicii Democratice Germane confirmă primirea propunerii dvs. de a încredinţa Ligii Societăţilor de Cruce Roşie înfăptuirea măsurilor de organizare a ajutorării populaţiei din regiunile Republicii Democratice Germane care au suferit de pe urma inundaţiilor.

„Guvernul Republicii Democratice Germane împuterniceşte Comitetul Central al Societăţii de Cruce Roşie din Dresda ca împreună cu reprezentanţii Ligii Societăţilor de Cruce Roşie să elaboreze într-un termen scurt propuneri referitoare la formele de acordare a ajutorului şi la măsurile organizatorice legate de acesta.

Mişcarea grevistă în Germania occidentală şi Grecia

MÜNCHEN 14 (Agerpres). — A.D.N. în ciuda intensificării măsurilor poliţieneşti ordonate de ministrul social democrat al afacerilor interne, dr. Schröder, greva celor 200.000 de muncitori din industria constructoare de maşini din Bavaria continuă.

„Guvernul Republicii Democratice Germane confirmă primirea propunerii dvs. de a încredinţa Ligii Societăţilor de Cruce Roşie înfăptuirea măsurilor de organizare a ajutorării populaţiei din regiunile Republicii Democratice Germane care au suferit de pe urma inundaţiilor.

La Amburg, poliţia a atacat pe muncitorii metalurgişti care aşteptau la porţile uzinelor Siemens-Schuckert să ia parte la un miting de solidaritate organizat de minerii de la Luipold Hütte. Poliştii au folosit bastoane de cauciuc rîndind aproape 20 muncitori. Numeroşi muncitori au fost arestaţi.

„Guvernul Republicii Democratice Germane împuterniceşte Comitetul Central al Societăţii de Cruce Roşie din Dresda ca împreună cu reprezentanţii Ligii Societăţilor de Cruce Roşie să elaboreze într-un termen scurt propuneri referitoare la formele de acordare a ajutorului şi la măsurile organizatorice legate de acesta.

ATENA 14 (Agerpres). — Potrivit relaţiilor postului de radio Grecia Liberă,

un nou val de greve se desfăşoară în Grecia. Astfel, funcţionarii băncilor din Atena, Salonici şi alte oraşe au declarat grevă generală, cerînd satisfacerea revendicărilor lor economice. De asemenea, 2.000 de muncitori portuari din Pireu au declarat o grevă generală de trei ore, cerînd majorarea salariilor cu 25%. Timp de trei ore, orice activitate din port a fost paralizată, în ciuda intervenţiei administraţiei portului şi a poliţiei. La mitingul care a avut loc în piaţa Agchos Dionisos, muncitorii şi-au exprimat hotărîrea fermă de a lupta pînă la deplina satisfacere a revendicărilor lor. Au mai declarat grevă muncitorii de la uzinele metalurgice din Pireu.

Cărţi noi

— apărute sau în curs de apariţie în cadrul Decadei —

Lucrări ştiinţifice şi tehnice

- V. BABEŞ: Pagini alese. Editura de Stat pentru literatură ştiinţifică. 278 pag. 9,10 lei.
C. I. PARHON: Opere alese. (Vol. I). Editura Academiei R.P.R. 372 pag. 21,50 lei.
Studii şi referate privind istoria României — din lucrările sesiunii largite a Secţiunii de ştiinţe istorice, filozofice şi economico-juridice a Academiei R.P.R. (21—24 decembrie 1953). Editura Academiei R.P.R. Partea I-a şi partea a II-a. 2010 pag. 65,70 lei.
Acad. S. STOILOV: Teoria funcţiilor de o variabilă complexă. (Vol. I). Editura Academiei R.P.R. 308 pag. 10,65 lei.
G. VRINCEANU: Geometrie analitică şi proiectivă. Editura Tehnică. 548 pag. 21,15 lei.
S. CĂRAUŞU: Tratat de ichtiologie. Editura Academiei R.P.R. 802 pag. 25 lei.
Conf. dr. PAUL PRUTEANU: Spitalul unificat. Editura de Stat pentru literatură ştiinţifică. 594 pag. 29,10 lei.
N. LUNCA şi V. OŢEL: Lupta contra sterilităţii la animalele domestice. Editura Agro-Silvică de Stat. 268 pag. 10,70 lei.

Poezie

- A. TOMA: Cîntul vieţii, ediţia a III-a adăugită (Versuri alese — 1894-1954). E.S.P.L.A. 532 pag. 8,50 lei.
NINA CASSIAN: Florile patriei. Editura Tineretului. 48 pag. 1,80 lei.
NICOLAE TAUTU: Mîndrie. Editura Militară a M.F.A. 184 pag. 8 lei.
GEORGE DAN: Rapsodia marinarilor (poem). Editura Tineretului. 214 pag. 9,40 lei.

Proză

- CEZAR PETRESCU: Ajun de revoluţie 1848. E.S.P.L.A. 202 pag. 2,95 lei.
GALA GALACTON: Nuvele. E.S.P.L.A. 248 pag. 2,90 lei.
EUSEBIU CAMILAR: Livezile tinere — povestiri. E.S.P.L.A. 172 pag. 1,90 lei.
ION PAS: Va veni o zi... — povestiri. Editura Tineretului. 206 pag. 3,85 lei.
I. LUDO: Domnul general guvernarează, ed. a II-a, roman. E.S.P.L.A. 494 pag. 6,90 lei.
DUMITRU CORBEA: Barbu Lăutaru — scenariu. E.S.P.L.A. 144 pag. 1,45 lei.
MIRCEA ZACIU: Amiază unei revoluţii — scenariu. E.S.P.L.A. 230 pag. 3,05 lei.
GH. DORIN: Directorul nostru — nuvelă. E.S.P.L.A. 170 pag. 1,60 lei.
PETRU VINTILĂ: Ciobanul care şi-a pierdut oile — povestire. Editura Tineretului. 154 pag. 3,05 lei.
N. VĂLMARU: Prin Bucureşti — reportaj. Editura Tineretului. 108 pag. 2 lei.

Cărţi pentru copii

- PETRE ISPIRESCU: Sarea în bucate. Ilustraţii de Victor Apostoloiu. Editura Tineretului. 28 pag. 2 lei.
TUDOR ARGHEZI: Prisaeca. (Versuri). Ilustraţii de Marcela Cordescu. Editura Tineretului. 36 pag. 1,45 lei.
MIOARA CREMENE: Primăvara noastră. (Versuri). Ilustraţii de Tina Vall. Editura Tineretului. 52 pag. 2,20 lei.
CALIN GRUIA: Poveste mică pentru cel mic. Ilustraţii de Eva Cerbu. Editura Tineretului. 32 pag. 1,40 lei.

cinematografiei romîneşti

„Răsare soarele“ este continuarea filmului „Nepoţii Gornistului“ după scenariul lui Cezar Petrescu şi Mihai Novicov, scenariu distins cu Premiul de Stat; regia filmului aparţine lui Dinu Negreanu, iar muzica — lui Ion Dumitrescu.

Urmărind mai departe viaţa familiei Doboban, filmul înfăţişează lupta comunistilor în fruntea forţelor patriotice, împotriva fascismului, pentru eliberarea patriei. Pline de lumină sînt scenele finale, care arată eliberarea ţării noastre de către armata sovietică.

Odată cu „Răsare soarele“ a fost prezentat filmul satiric „Cu Marinca... e ceva“, care deschide seria unor comedii cinematografice de scurt metraj. În clişeu: O scenă din „Răsare soarele“.

A 9-a aniversare a eliberării Coreei

Salut frăţesc eroicului popor coreean!

Poporul frate coreean sărbătoreşte astăzi cea de a 9-a aniversare a eliberării patriei sale de sub jugul cetroptorilor japonezi de către glorioasa Armată Sovietică.

La 15 august 1945, deasupra Coreei, „tara luminoasă liniştită”, s-au ridicat zorii luminosi ai libertăţii. Poporul coreean, care suferise timp de zeci de ani jugul imperialistilor japonezi, a căpătuit posibilitatea să-şi creeze un stat democratic independent, să-şi făurească propria sa bunăstare şi fericire.

Început în R.P.D. Coreeană o uriaşă şi însuflită muncă de reconstrucţie. Cu acelaşi eroism cu care a luptat pe front împotriva intervenţiştilor, poporul coreean luptă astăzi, sub conducerea înteleaptă a Partidului Muncii, pentru reafacerea ţării sale, atât de greu lovită de război.

Dar în timp ce Coreea de nord era în plină înflorire, în sudul ţării, acolo unde la putere fusese instalat, prin forţa baionetelor americane, regimul putred şi corupt al clicticilor lismaniste, domneau foamea, mizeria, crinca exploartare şi teroarea împotriva oamenilor muncii.

Gvernul sovietic, ca şi guvernele Republicii Populare Chineze şi Republicii Populare Democratice Coreene, a deşapla Guverna toată eforturile pentru realizarea unui acord în problema coreeană.

Imperialiştii americani continuă să folosească regimul corupt şi putred al lui Li Sin Man în vederea pregătirii unor noi agresiuni împotriva poporului coreean şi a popoarelor altor ţări asiatice.

Războiul din Coreea a arătat în mod clar că invincibilitate este forţa popoarelor care s-au luat soarta în propriile lor mâini şi care se bucură de sprijinul tuturor ţărilor democratice, de solidaritatea tuturor popoarelor iubitoare de pace.

Popoarele iubitoare de pace urmăresc cu cea mai mare atenţie desfăşurarea situaţiei din Coreea. Compararea situaţiei din R.P.D. Coreeană cu situaţia din Coreea de sud arată limpede de ce se împotrivesc imperialiştii americani unificării patriei Coreei, de ce resping ei ideea ţinerii unor alegeri cu adevărat libere în întreaga Coreea.

Poporul român a urmărit cu profundă admiraţie şi dragoste frăţească lupta eroică dusă de poporul coreean pentru apărarea patriei sale.

Cea de a 33-a şedinţă largită a Consiliului Guvernamental Popular Central al R. P. Chineze

Raportul asupra situaţiei internaţionale prezentat de Ciu En-lai

PEKIN 14 (Agerpres). — China nouă La 11 august a avut loc cea de a 33-a şedinţă largită a Consiliului Guvernamental Popular Central al R. P. Chineze.

După discutarea raportului, participanţii la şedinţă au adoptat în unanimitate o rezoluţie care aprobă raportul lui Ciu En-lai asupra situaţiei internaţionale.

Rezoluţia adoptată de Consiliul Guvernamental Popular Central al R. P. Chineze

PEKIN 14 (Agerpres). — China nouă Consiliul Guvernamental Popular Central al R. P. Chineze a adoptat în cea de a 33-a şedinţă a sa o rezoluţie care aprobă raportul cu privire la situaţia internaţională prezentat de premerierul Consiliului Administrativ de Stat şi ministrul Afacerilor Externe, Ciu En-lai.

Consiliul Guvernamental Popular Central al Republicii Populare Chineze aprobă raportul cu privire la situaţia internaţională prezentat de premerierul Consiliului Administrativ de Stat şi ministrul Afacerilor Externe, Ciu En-lai.

Guvernul Popular Central salută acordurile realizate la conferinţa de la Geneva cu privire la pacea în Indochina şi doreşte, alături de ţările interesate, să asigure deplină aplicare a acestor acorduri.

Guvernul Popular Central cheamă poporul întregii ţări să fie activ în lupta pentru eliberarea Taiwanului şi lichidarea clicticilor trădatore a lui Ciu Kai-şai, pentru desăvârşirea operii sfinte de eliberare a poporului chinez.

Sosirea la Pekin a delegaţiei partidului laburist britanic

PEKIN 14 (Agerpres). — Simbătă dimineaţa a sosit la Pekin delegaţia partidului laburist britanic condusă de Clement Attlee.

La recepţie au luat parte C. Attlee, E. Bevan, E. Summerskill, W. Burke, M. Phillips, S. Watson, H. Earnshaw şi G. Franklin.

Membrii delegaţiei laburiste britanice au primit buchete de flori din partea reprezentanţilor organizaţiilor de pionieri din Pekin, care au venit la aeroport să le ureze bun soşit.

PEKIN 14 (Agerpres). — China nouă La 14 august, Cean Si-jo, preşedintele Institutului popular pentru relaţiile cu

Vizita delegaţiei de femei din R. P. R.

in R. S. S. Moldovenească

CHIŞINĂU 14 (Agerpres). — TASS transmite: La Chişinău a sosit, venind din Moscova, delegaţia de femei din Republica Populară Română care vizitează U.R.S.S., în urma invitaţiei Comitetului antifascist al femeilor sovietice.

Deschiderea Expoziţiei „9 ani de la eliberarea Coreei de către glorioasa Armată Sovietică”

Simbătă la amiază, în Parcul de cultură şi odihnă „I. V. Stalin” din Capitală, a avut loc deschiderea Expoziţiei „9 ani de la eliberarea Coreei de către glorioasa Armată Sovietică”, expoziţie organizată de Institutul Român pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea.

La deschiderea expoziţiei au luat parte: Mihail Roşianu, preşedintele Institutului Român pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea, C. Baraschi, sculptor, maestrul emerit al artei din R.P.R., laureat al Premiului de Stat, reprezentanţi ai viziilor noastre culturale, oameni ai muncii.

Expoziţia pe care o inaugurează astăzi, a spus vorbitorul, înfăţişează aspecte din lupta poporului coreean pentru construirea vieţii noi, pentru pace. Această expoziţie constituie încă un prilej pentru oamenii muncii din ţara noastră de a cunoaşte realizările poporului coreean, de a-şi exprima simpatia şi solidaritatea cu lupta sa.

Intimpinând cea de a 9-a aniversare a eliberării patriei — a spus vorbitorul — poporul coreean s-a ridicat ca un singur om în marea luptă pentru refacerea economiei naţionale postbelice.

Vizita delegaţiei muncitoreşti din R. D. Germană la Consiliul Central al Sindicatelor

Simbătă la amiază, delegaţia de muncitori frunţaşi şi activişti sindicali din R. D. Germană, care, la invitaţia Consiliului Central al Sindicatelor, şi-au petrecut concediul de odihnă în ţara noastră, a făcut, înainte de a părăsi ţara, o vizită la Consiliul Central al Sindicatelor.

Simbătă la amiază, delegaţia de muncitori frunţaşi şi activişti sindicali din R. D. Germană, care, la invitaţia Consiliului Central al Sindicatelor, şi-au petrecut concediul de odihnă în ţara noastră, a făcut, înainte de a părăsi ţara, o vizită la Consiliul Central al Sindicatelor.

SPECTACOLELE DE AZI

TEATRUL: Teatrul de Stat de Operă şi Colegiul de arte (la Arenele Libertăţii); Opera de Stat din Cluj; Poveştea tapului (în sala Teatrului de Operă şi Balet al R.P.R.); Naţional „I. L. Caragiale” (Comedia); Attila (Turban); Titutul; Stoziarna şi Peştera (la parcul „N. Bălcescu”); Muncitoresc C.F.R. (Giuleşti); Sfrşitul escadril; Teatrul Evreesc de Stat şi Cismarul cel istel (la grădina din str. Mircea Vodă nr. 5); Ansamblul de Estradă al R.P.R.; Miniatură ne-norăvativă (la grădina „Filonov Sîrbu”); Teatrul C.C.S.; Program de cîntec şi dansuri (la parcul „23 August”).

Manfred Wiesner, preşedintele Unliunii scriitorilor germani, arestat la 6 august în Berlinul occidental, a fost pus în libertate la 12 august. După cum s-a mai comunicat, Wiesner a fost arestat de autorităţile vestberlineze pentru motivul că asupra sa s-a găsit rezoluţia adoptată în cadrul întîlnirii scriitorilor din Germania răsăriteană şi Germania apuseană.

Frământări în sinul guvernului francez în legătură cu problema ratificării tratatului C.D.E.

PARIS 14 (Agerpres). În seara zilei de 13 august, în urma adoptării de către cabinetul francez a aşanumitului program de compromis prezentat de Mendès-France şi cuprinzînd o serie de amendamente pe care guvernul francez intenţionează să le propună drept condiţie a ratificării tratatului „comunităţii defensive europene”, trei miniştri din ultimul cabinet şi-au prezentat demisiile.

Asfel ziarul „Combat” scrie că „situaţia a devenit paradoxală: adversarii lui Mendès-France nu pot decât să se feliците, iar cei care au dorit venirea lui la putere suferă o amară decepţie. Indiferent de modalităţile aplicării tratatului armatei europene, odată acceptat acest tratat de către Franţa, înseamnă că sînt acceptate şi consecinţele reînarmării Germaniei”.

Ziarul „L'Humanité” califică aşazesele modificări adoptate de guvern drept o „viclenie”. După ce subliniază că aceste modificări lasă intact tratatul „armatei europene”, ziarul scrie că „această politică se înscrie din aceleşi idei ca şi politica lui Bidault. Dl. Mendès-France, după ce a adus o contribuţie binevenită la răsturnarea acestei politici funeste în Asia, o reia acum în Europa”.

Manfred Wiesner, preşedintele Unliunii scriitorilor germani, arestat la 6 august în Berlinul occidental, a fost pus în libertate la 12 august. După cum s-a mai comunicat, Wiesner a fost arestat de autorităţile vestberlineze pentru motivul că asupra sa s-a găsit rezoluţia adoptată în cadrul întîlnirii scriitorilor din Germania răsăriteană şi Germania apuseană.

Reghina Izbelska, în vîrstă de 29 ani, soţia unui muncitor agricultor din satul Sokule, a născut de curînd la maternitatea din Trezbiezov, voevodatul Lublin (R. P. Polonă), patru gemouri: trei băieţi şi o fată. Alţi starea mamei citi şi a gemurilor este multumitoare. Secţia sanitară a voevodatului Lublin a trimis la Trezbiezov o echipă de specialişti de la clinica ginecologică şi clinica de boli de copii ale Centrului pentru îngrijirea mamei şi a copilului.

Manfred Wiesner, preşedintele Unliunii scriitorilor germani, arestat la 6 august în Berlinul occidental, a fost pus în libertate la 12 august. După cum s-a mai comunicat, Wiesner a fost arestat de autorităţile vestberlineze pentru motivul că asupra sa s-a găsit rezoluţia adoptată în cadrul întîlnirii scriitorilor din Germania răsăriteană şi Germania apuseană.

Bunul cel mai de preţ

Acum un an, la Vonsan, pe ţărmul Mării Japoniei, în dimineaţa aceea marea Japoniei se frămînta în clocoţe. Cerul, pe care alergau pinze zdrenţuite de nori, atîrna foarte aproape, deasupra capetelor noastre.

Luna argintasă de mult talazurile ce se izbeau furioase de ţărm stîncos, cînd m-am despărţit de oamenii minunaţi ai acestor fabrici textile subterane.

Vom face din Vonsan unul din cele mai frumoase oraşe de pe ţărmul Oceanului Pacific... Sîtu asta tot atât de sigur cum sîtu că după noapte vine ziua. Pe ce îmi întemeiez siguranţa? Pe un lucru foarte mare: pe frăţia noastră, a altor poaore de pe atîtea meridiane ale globului, unite în aceeaşi mare familie.

„In jur — un morman înalt de moloz, ruine, ţevi...” „Precursor doar citeva zile de la semnarea armistiţiului, dar la Vonsan, ca şi în celelalte oraşe şi sate din Coreea de nord, peste tabloul acesta de zolant al ruinelor se simţea suflul păcii, al reconstrucţiei. Se ridica molozul de pe străzi. În multe cartiere se săpau de-acum gropile de fundaţie pentru temelile viitoarelor clădiri. Locuitorii oraşului înălţau deja clădirile spitalului central orănesc. Intrase de-acum în funcţiune conducta de apă. Muncitorii refăceau printr-o muncă neobosită de zi şi noapte reţeaua electrică în zilele apropiate întreprinderii din oraş aveau să primească din nou energie electrică, casele de locuit şi străzile oraşului urmau să fie din nou luminate. Dar suflul păcii îl simţeau deosebi în profunzimea întîezărilor, în savatul creator al oamenilor, în hofăritrea nestrămutată de a-şi refăce grăbicul patriei.

„Au început să producă uzele metalurgice de pe litoralul răsăriten şi din oraşele Ciocin şi Kimcian”. „Combinatul de ţînă din Hinnan”

„Au început să producă uzele metalurgice de pe litoralul răsăriten şi din oraşele Ciocin şi Kimcian”. „Combinatul de ţînă din Hinnan”

„Intr-una din zilele petrecute la Vonsan am făcut o vizită preşedintelui Comitetului popular al oraşului, tovarăşul To Min Kio.”

„Intr-una din zilele petrecute la Vonsan am făcut o vizită preşedintelui Comitetului popular al oraşului, tovarăşul To Min Kio.”

„Intr-una din zilele petrecute la Vonsan am făcut o vizită preşedintelui Comitetului popular al oraşului, tovarăşul To Min Kio.”

„Noi am început de-acum să fabricăm mătasă...”

„Noi am început de-acum să fabricăm mătasă...”

„Noi am început de-acum să fabricăm mătasă...”

„In zilele războiului fabrica, la fel ca şi întreaga industrie a Coreei de nord, fusese strămutată pe pămînt.”

„In zilele războiului fabrica, la fel ca şi întreaga industrie a Coreei de nord, fusese strămutată pe pămînt.”

„In zilele războiului fabrica, la fel ca şi întreaga industrie a Coreei de nord, fusese strămutată pe pămînt.”

„Vom iesi la suprafaţă, la lumină, mi-sa plouă teşătoare Li Mion Su, gingaşă ca o floare de lotus, iar ochii ei străluceau de bucurie, de încredere în viitor.”

„Vom iesi la suprafaţă, la lumină, mi-sa plouă teşătoare Li Mion Su, gingaşă ca o floare de lotus, iar ochii ei străluceau de bucurie, de încredere în viitor.”

„Vom iesi la suprafaţă, la lumină, mi-sa plouă teşătoare Li Mion Su, gingaşă ca o floare de lotus, iar ochii ei străluceau de bucurie, de încredere în viitor.”

„Fetele mi-au împărţiat planurile lor de viitor. Kan Kun O, serioasă şi gânditoare, îmi povestise despre viaţa ei de urma şcolii tehnice şi, apoi, institutului politehnic.”

„Fetele mi-au împărţiat planurile lor de viitor. Kan Kun O, serioasă şi gânditoare, îmi povestise despre viaţa ei de urma şcolii tehnice şi, apoi, institutului politehnic.”

„Fetele mi-au împărţiat planurile lor de viitor. Kan Kun O, serioasă şi gânditoare, îmi povestise despre viaţa ei de urma şcolii tehnice şi, apoi, institutului politehnic.”

Tinere fete din Phenian muncind pentru construcţia pietei centrale a oraşului.